zletilých, kteříž v polepšovnách neb v podobných ústavech vychováváni býti mají, zodpověděna, pokud jde o vystěhování, záporně, pokud jde o kolonisaci (v tuzemsku), zásadně kladně, však s jistými obmezeními. — 2. Pokud jde o otázku, jaký účinek má v různých zemích opilství na kriminalitu a jakých prostředků sluší ve příčině trestníků užiti na potlačení opilství, přijata zásada, že podávání líhových nápojů ve trestnicích má býti (mimo případ nařízení lékařského) úplně vyloučeno, a že sluší proti náchylnosti k opilství vystupovati poučováním trestníkův ústně i tiskem (knihami, vyvěšením tabulek v celách i pracovnách). Kromě toho doporučováno zařizování ústavů přechodných, v nichž by trestníci k opilství náchylní před propuštěním na svobodu byli držáni, jakož i zřizováním asylův a zvláštních oddělení určených k léčení takových trestníkův. — 3. Sjezd vyslovil se pro podporování a doplňování činnosti spolkův pro pečování o propuštěné trestance ústavy pro (bezplatné) opatřování práce jakož i zřizováním co možná četných pracoven.

IV. sekce pro otázky týkající se dětí a nezletilcův zabývala se: 1. otázkou zpětilosti mladistvých provinilcův; — 2. otázkou, zdaž a v jaké formě sluší závazným prohlásiti prostřednictví spolkův opatrovnických (Fürsorgevereine), pokud jde o mladistvé provinilce, v jichž příčině vysloveno bylo podmíněné prominutí trestu? — V plenu kongresu přijata zásada, že podmíněného prominutí trestu a podmíněného odsouzení, pokud jde o mladistvé provinilce, užívati se nemá, že ale může býti doporučitelno, odložiti provedení rozhodnutí, kterýmž dítě se dává k disposici správě státní. V tomto případě doporučuje se zasahování spolkův opatrovnických »pod aegidou státní«.

3. Dále zabýval se sjezd úpravou živnostenského vyučování v polepšovnách a podobných ústavech pro děti. — 4. Otázka, zdaž by se za zajištěním náležité výchovy mladistvých provinilcův jakož i dětí zvrhlých neb pouze mravně zanedbaných doporučovalo, sloučiti system chování v ústavě se systemem odevzdání do učení neb do opatrování v rodině, zodpověděna kladně. — Připomenouti sluší, že v plném shromáždění podával *Salomon* (Rusko) zprávu o nenáhlém odstraňování deportace v Rusku.

Účastníků kongresu bylo celkem 395, většinou (68 pct.) ze zemí románských, z Rakouska pouze 3, z Uher 7, z Německa dokonce jen 2. — Důkladný referát o pojednání sjezdu přinesla Gerichtszeitung z r. 1900 čís. 44 a 45 z péra účastníka Dra *Högla*, sekčního rady v rak. ministerstvu spravedlnosti. — Celý materiál sjezdový vydán bude mezinárodní komisí vězeňskou v Bernu jazykem francouzským. Značně snížená subskripční cena tohoto díla (o 5 svazcích as po 600 stranách) stanovena na 20 franků. *M.*

XXV. sjezd německých právníků v Bambergu, dne 11. září 1900 se sestoupivší, zabýval se těmito otázkami z oboru práva trestního:

1. Má-li se stihati uveřejnění dopisů bez souhlasu původce neb jeho dědiců? — Přijata zásada, že sluší trestně stihati neoprávněné, to jest bez souhlasu autora neb do 10 roků po jeho smrti bez souhlasu všech jeho dě-

diců předsevzaté, uveřejnění dopisů dosud neuveřejněných, vyjímaje případ že uveřejnění stalo se za hájením oprávněných zájmův.

2) Doporučuje-li se, aby trestní stihání porušení práva autorského bylo obmezeno na porušení vědomé dle vzoru rakouského zákona ze dne 26. prosince 1895 (§ 51)? — Tato otázka zodpověděna byla převážnou většinou hlasů záporně, to jest v ten smysl, že se doporučuje stihati také kulposní porušení autorského práva.

3. Jak sluší ve procesu trestním upraviti formu delicti commissi, pokud jde o přečiny tiskové? — Sjezd vyslovil se ve příčině deliktů spáchaných obsahem tiskopisu pro příslušnost soudu, v jehož obvodu tiskopis vyšel vyjímaje případ, jde-li o další samostatné rozšiřování tiskopisu. — Náš trestní řád pokládá, jak známo, pokud jde o delikty obsahové, za rozhodné místo tisku. *M.*

Časopisy:

(Goltdammerův) Archiv für Strafrecht, sv. 46. (1898 a 1899) [1]) obsahuje tyto důležitější články: — *Meves*, Kriminalistische Erörterungen aus dem Gebiete des bürgerlichen Gesetzbuchs, str. 81. dd., 161. dd. uvažuje nejprve, jaké povahy jsou »nedovolená jednání«, která podle tit. 25. kn. II. rozd. VII. něm. obč. zák. zakládají povinnost k náhradě škody, a ukazuje podrobně, že obor jejich jest mnohem rozsáhlejší než obor činů trestných ve smyslu práva trestního. Při tom vykládá také v téže kapitole obč. zák. se vyskytující ustanovení o účastenství a o promlčení a jich poměr k právu trestnímu. Další úvahy týkají se pojmu sebeobrany a svépomoci v rozd. 6. kn I a změn, které článkem 34. úv. zák. k obč. zák. byly předsevzaty v obsahu §§ 65. a 195. tr. z., jež upravují vykonávání práva k návrhu při deliktech návrhových. — *Meili*, Sind die Memoiren von Casanova unzüchtige Schriften? (185 dd.) Spisovatel, prof. v Curychu, reprodukuje tu obsah posudku, jejž podal k žádosti súčastněné strany za příčinou zabavení zmíněného díla v Curychu, a dokazuje, že nelze spis nějaký pokládati za nemravný již proto, že se v něm vyskytují některá místa obsahu mravopočestnost urážejícího, nýbrž že záleží na celkovém jeho obsahu a účelu. — *Wittko*, Sachbeschädigung durch Ableitung von Elektrizität, str. 190. dd. hájí v polemice proti *Dalckovi* svoje mínění projevené v Deutsche Jur.-Ztg. 1898, str. 73., že bezprávné užití cizí síly elektrické má býti pokládáno za poškození na cizí věci. — *Radlauer*, Die geplante Aenderung der Vorschriften über die Beeidigung des Zeugen, str. 280. dd. týká se osnovy zákona, podle něhož soud processní, pokládá-li výpověď jednomyslně za zřejmě nehodnověrnou, může se usnésti, že svědek nemá přisahati, a svědecká výpověď nepřísežná, byla-li učiněna vědomě křivě, prohlašuje se za trestnou. — *Hippe*, Unbefugte Offenbarung von Privatgeheimnissen nach § 300 St. G. B. str. 283. dd. Článek podává velmi zajímavý a zevrubný výklad na § 300. tr. z. něm., podle něhož dopouštějí se přečinu »právní zástupci, advokáti, notáři, obhájci ve věcech trestních, lékaři, ranhojiči, pomocnice k porodu, lékárníci

[1]) Archiv für Strafrecht založ. r. 1853 Goltdammerem pod názvem Archiv für preussisches Str. R. (od sv. 19. Archiv für gem. u. preuss. Str. R., od sv. 25. Archiv für Strafrecht) přešel r. 1900 svazkem 47. pod redakci prof. J. *Kohlera* a vychází v nové úpravě a s nově vyměřeným programem. Má totiž státi se střediskem t. zv. klassické školy kriminalistické, která zakládá právo trestní na pojmech viny a odpovědnosti a nepopírá volnosti vůle lidské. Zároveň má býti v něm pěstována historie právní a věda právní srovnávací a mimo literaturu má také podáván býti přehled judikatury a zákonodárství. První 3 vyšlé sešity vyhovují plnou měrou vytčenému programu.